

SZÉKESEFEJÉRVÁR

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének

A lap ára
házhoz hordással vagy postán küldve:
Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Hirdetmény
a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petitsor:
Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 krétt
igtattatik be.

KÖZLÖNYE.

Megjelen minden vasárnap.

49. szám.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Széchenyi-utca 164. sz.) ezimzendők; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyíltérben megjelenő közlemények után három hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.

Bérmintetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

A székesfejérvári közélet tanfolyamai érdekében.

Midőn az 1872-ik év végén és az 1873-ik év elején e lapok 47-ik, illetőleg 2-ik, 3-ik és 11-ik számaiban az elemi tanügyre vonatkozó, s most már nyíltabban szólhatván, Székesfejérvárt közelebbről érintő nézetimet kifejtettem, át voltam hatva azon benső meggyőződéstől, hogy gondolataimnak kifejezése nem fog üresen elhangzani, s ha rögtön nem is, de leendnek, kik szerény véleményemet komolyabb megfontolás tárgyául felvevén, keresni és találni fognak módot, a hiányokon nem palliative, de gyökeresen segíteni.

E tekintetben nincs mentség, az orvoslásnak minden mulasztása, az ifjú gyermek elme művelését csorbítja, jövő értelmességének tetemes hátrányára.

Megerősített hitemben a több oldalról nyert szóbeli elismerés, mely nézetemhez csatlakozott. — Megerősített nézetem hitében azon szerzett tapasztalatom, hogy a 4-ik elemi osztályból kikerült fiúk, kik a gymnásiumba óhajtanak felvétetni, a kormányilag elrendelt felvételi vizsgákon csak a számtanból és a magyar nyelv értelmi olvasása és elemzéséből tesznek erős szigorlatot.

Meggyőződtem, hogy a 4-ik osztályban összehalmozott tantárgyak miatt, a fentebbi két életbe vágó tárgyban a vizsgálandó gyermekek nem bírtak azon készséggel, minőt tőlök elvárni jogosan lehetne.

Meggyőződtem, hogy más városbeli főelemi iskolákban csak a törvényileg elrendelt alaptárgyakra van a főszűk fektetve, mi által a 9 éves

gyermek-elme nem terheltetvén kellestén túl, könnyebben fejlődhetik, s az eltompulásnak nincs kitéve.

Megerősített végre hitemben Göbel János tanár urnak e lapokban közölt mult vasárnap alapos cikké, mely kifejtett egyéni nézeteimmel nem csak rokon, de majdnem azonos — nem is mulaszthatom el részemről neki őszinte üdvözlőmet jelezni — hogy reálépette bizonyosan nem nagy kellemeket termő térére, s gyakorlatában szerzett tapasztalatánál fogva, véleményének nyílt kifejezést adni nem rettent vissza.

Hogy a székesfejérvári belvárosi volt elemi főtanoda nevezet a népiskolaival cserélték fel, ehhez szólása nem lehet senkinek; az iskolaszék s hatóság mély belátását jellemzi, hogy azt a nevezet adja iskoláinak, a mi behozott rendszerénél fogva csakugyan megilleti.

Amde nem hagyható figyelmen kívül azon nagy contingensnek felkiáltása sem, melyből a városbeli gymnásium és reáliskola magukat ujjoncozzák, — a szülőknél legdrágábbjuk, gyermekeik érdekébeni felajdulásaik nem lehetnek kiáltó szó a pusztában, s a jövő nemzedék érdeke, az értelmiség észszerű és fokozatos fejlesztetése hangosan követelik a tanügyben oly rendszer életbeléptetését, mely a helyes utat kellőleg egyengeti a tudományosság és ismeretek szentélyéhez.

Székesfejérvár városa a cultura mezéjén örvedetesen halad, a minthogy korunkban ez már más-ként nem is lehet, korunknak ez hangos s elengedhetlen követelménye; a város népes — a polgári állás minden fokozatát felmutatja, — nem lehet tehát nélkülözni a népiskolák, helyesebben polgári iskolák mellett az elemi főtanodákat, sőt miután a városban virágzó gymnásium és reáltanoda van, melyre

nézve az elemi tanároknak annyi önértéssel kell bírniok, hogy oda ne csak szórványosan kiváló egyeseket, de általánosságban elkészült ujjonczokat szolgáltatassanak, saját érdekük, erkölcsi érzetük követeli, hogy pirulás nélkül eresszék ki kezeik alól a gymnásium és reáliskolai jelölteket, minőket pedig legjobb akaratuk és buzgóságuk mellett sem bocsájt-hatnak ki a népiskolából, mely mint ilyen is túlterhelve van.

Turi Antal.

Ismertetés.

Egy 125 éves öreg ember vallomása.

Megyénk és városunk történelméhez ismét egy érdekes adattal járulunk, mely a győri káptalan országos levéltárában, a fejérvári örkanonokságra vonatkozó iratok közt (56-ik fókban) találtatott. Ezen adat egy 125 éves öreg ember vallomása.

Az 1615-ik év június hó 15-én Herovicus Mátyás székesfejérvári prépost kérté, királyi parancs folytán, Veszprém megyében vallatás eszközöltetvén, annak kitudására, hogy miféle helységek tartoznak a székesfejérvári prépost birtokához? Ez alkalommal Füleki Tamás győri kanonok és káptalani kiküldött, Szarka Lukács király emberével, a többek közt Somogyi Mátyást, vitézlő Szarka Balázs és Lukács földesurak jeniő jobbágyát, (mint fejlegyezni szokás volt, körül belől) 125 éves embert kihallgattak, ki a következőket vallá: „hogy mikor az nagy (Szapolyai) János király (Székes) Fejérvárt az feleségével házasságra lépett, Zsigmond (lengyel) királynak leányával Anno 1536. (igazabban 1539. febr. 23-án) én akkor az konyhára hátamon fát eleget hordottam az (székesfejérvári) prépost házánál, akkor belü prépostnak neve vala P. . . . ezek az faluk, az kiket nevezek, mind az Fejérvári préposté voltak, tudni illik: Ság, Szent mihály, Pen-

TÁRCZA.

S z i v e m.

Az én árva szivem egy gyászos temető;
Benne megtört, kihalt reményim pihennek; —
Csendes sirjok felett a bú virága nő; —
A sötét fájdalom hív öre e helynek.
Gondosan ápolja a sirkert virágit,
A sziv, piros harmatával öntözgetve.
Az örömvirág itt rögtön búra válik,
Mert a holtak álmát háborgatni merte.

Zord viharos szélvész zug keresztül rajta,
Életfámnak minden zöld ágát letörve;
A boldogság derült, üdvsugárzó napja,
Szép egéről eltűnt, enyészett örökre!
Vihart rejlő felleg sötét fátyolával
Födte be szivemnek derült láthatárát,
S e zord setétségen — vándorló madárként —
Csak boldogságonnak emlékezete száll át.

Egy elhagyott zúgban szétdúlt kápolna áll,
Elpusztult oltárán egy kis gyenge szikra
Lobog, melyet végkép kioltni a halál
Sem bir, mert szerelmem lángja egyre szítja.
Az oltár kövébe egy kép van bevésve,
E kép a te nyájas arczod, szép leányka;
Lángoló szerelmem volt e kép művésze.
A te drága neved vegyül be imámba!

Pedig te valál, ki szivem édenkertjét
Bús temetőhelylyé átalváltoztatád;
Érted halt reményem mind, mind! te tépted szét
Örömvirágimat, — a mérget te adád!
Csak egy „igen” szavad, s szivemből a bánat
Mindörökre kivész és én újra élek!
Minden megtört, kihalt reményem feltámad
S téged egész sirig áldlak szende lélek!

Zengedi.

A csók.

A „csók, a csók! ez édesebb
a méznél s az anyatejnél.”
Petőfi.

A csók, a csók! mondhatjuk mi is Petőfivel.
De hát mi tulajdonkép az a csók?!

Bármily egyszerűnek látszik is e kérdés, ha közelebbről tekintjük ez édes jószágot, csupán csak theoria után, alapos és kimerítő meghatározást adnunk, igen nehéznek bizonyul be! Az érzelem dolgában a pedans észnek semmi beleszólása nincs, mondá Rousseau, én tehát e mondatot minden ellenvetés és helyreigazítás ellenében érvül és védelmül használva, e téren hallott ismeretek segítségével, következőleg vagyok bátor a csókot meghatározni:

A csók gyöngy, melyet a zajló érzések hullámai az ajkak partjára vetnek, — szent és jelentékteljes pécset, mely a legbeszédesebb ajkat is bezárja, — titokteljes szó, melyet a sziv a szivnek suttog el, — a szerelem oltárán lobogó szent áldozat lángja, elé-

gialágyságu hang, mely az érzelmek hurjaiból a leg-harmonikusabban olvad elé.

A csók már a csecsemő kedvencz foglalkozása, piczinded ajkait reá tapasztja a jó édes anya emlőire, ez homlokon csókolja őt és ezzel meg van vetve minden további csokolódás alapja.

Hányszor látjuk, — vagy ha jobban tetszik, tapasztaljuk — az életben, hogy sokan még csókolni is ügyetlenek. A gyöngébbek kedvéért közlöm Rogerius régi juristának e pontra vonatkozó megjegyzését: egyik kezed illezd a kedves álla alá, másikba bocsásd gyöngéden a szép fejecskét, és aztán villám gyorsasággal, de finomul tapasztd ajkaidat ajkaira.

De közelebbről vizsgálván most fejtegetett tárgyunkat, bárki is átláthatja, — még pedig minden fej-törés nélkül — hogy a csók a szópás theoriáján alapszik, innen következethető, hogy a mai ifjuságnak, alig hogy az anyaemlőtől megszabadul, már is csokolód-záson jár az esze, sőt egy német tudós, — de hisz ki is lehetne más? — még a mindinkább elharapódzó dohányzási szenvedélyt is ebből véli megmagyarázhatni. — Boldoguljon e hitében!!

Mint olvasóim is tudják, sokféle csók van a világon, úgy hiszem, nem lesz érdektelen ezeket egyenkint taglalnunk.

A hős lelkű római nő Arria, férje Paetus ajkaira csókot nyomott, ön szívébe pedig tört mártott, így kiáltván fel: „Nem fáj így a halál!” A csók édessege feledteté vele a tör kinjait és ezen szempontból véve, e csóknak minden esetre igen édesnek kellett lennie.

telye*) ez az Pentelye egyébb... rt semmit sem adott, hanem minden háztól egy egy zsák kakuk fűvet vit-
tenek az urnak Fejérvára, Fövén, Böged, Szent-iván
Kereki, Igar, Kard, Tápé, Tótfalu, Káloz, Láng, So-
ponya, Ozora, Hidvég, Jut, Gara, Rostás, Papkeszi,
Vinyola, Füle, Szent István, Hagymáskér, Soli, Ság-
vár, Kiliti, Kisberény, Berki, Rét szilas, Mező szilas,
Hatvan, Első szállás, Jakabszállása, Peterd, Ivánka,
Pátka, Seregélyes, Höresök, és az Somogynak innen
való felén Beszprém vármegyében az dézma oda járt
sz prepostnak, azt is tudom, hogy a Sárvizet innen,
Osin alul Fejérvár elveszése előtt soha semmit nem
birtanak Palotához.

Ezen, bár csekélységnek látszó adat, mind hely,
mind egyház történelmileg érdekes, de, sőt némi pil-
lantást hagy tenni, az akkori műveltségi állapot kö-
rébe is. Kérjük azokat, kik megyénk és városunk
története iránt előszeretettel viseltetnek, az ily cse-
kénynek látszó adatokat se hagyják megsemmisülni,
hanem történetünk érdekében mentsek meg azokat,
mert gyakran a legcsekélyebbeknek látszó is fontosak
a buvár előtt.

Hatósági élet.

Fejérmegye bizottságának folyó évi decz. hó 1-jén
tartott rendkívüli közgyűlése.

Elnök: Szűgyény-Marich László főispán ur ő
excellenciája; jegyző: Bóné Géza megyei főjegyző ur.

Elnöklő főispán ur a gyűlést a bizottsági tagok
szívvelyes üdvözlései közt megnyitván, felemlíti, miként
a mai közgyűlés tulajdonképeni tárgyát a megyei bi-
zottság felét képező legtöbb adófitetők (virilisták)
1874-ik évi névjegyzékének törvényszerű kiigazítása
illetéleg megerősítése képezné, de ma előestéje levén
ama napnak, melyen ezélt 25 évvel Felséges kirá-
lyunk törvényesen jogosult örökös uralkodását tetteg
megkezdte, nem mellőzheti főispán ur, hogy e neve-
zetés napról meg ne emlékezzék. — Tudva van, hogy
ezen öröndetes esemény alkalmából a birodalom min-
den részeitől küldöttségek és testületek menesztettek
a magas trón számára; Fejérmegyének sem volt
szabad hiányoznia, melynek határai ugyszólván a ki-
rályi várlakig terjednek, s melynek lakosai a királyi
trón iránti hűségnek és ragaszkodásnak minden alka-
lommal jelét adtak, ennél fogva főispán ur is a megyé-
nek több jeles tagjaival mult hó 29-én Budán a királyi
várlakban a többi társ törvényhatósággal s testületek
küldöttséivel ő cs. kir. Felsége előtt megjelent, hol is
a kegyeletes fogadtatást király ő Felsége saját szavai-
ból megérteni és tapasztalni szerencsések lehetnek. —
De miután a küldöttség nem közvetlen a megye kö-
zönségének megbízatásából, hanem csak is annak vé-
lelmezett szándéklatával egyezőleg főispáni felszólításból
vette eredetét, ezen eljárásnak utólag körül fogna köl-
csönözni, ha most az egybegyűlt megyei közönség ő
cs. kir. ap. Felsége legmagasb személye iránti hódol-
lattejes szerencse kívánatait egy üdvözlő feliratban fe-
jezné ki, mire nézve főispán ur a bizottságot egyuttal
felhívja. — Főispán ur előterjesztése s időközben tett
intézkedései osztatlan helyesléssel fogadtatván, az ör-
vendetes tudomásul vétetett és meleg köszönet fejez-
tetett ki tapintatos intézkedéseiről. — Miután pedig a
megyei közönség ő cs. és ap. királyi Felsége 25 éves
uralkodásának évfordulója alkalmával, ragaszkodásának

*) Jelenleg Sár-Pentele község.

Történeti nevezetességű csók még XII. Károlyné,
ki egyik miniszterének leányát csokolá meg, ki azonban
szintén nem volt rest, a viszonzó csók helyett arc-
csapással felelni. — A történetirók szerint az északi
hős e naptól fogva haláláig gyűlölte a nőket, és tábo-
rozásban, csaták tüzeiben tölté egész életét és ki tudja
nem ezen megszegyenítő visszautasításnak köszönheti-e
dicsőségét és nagy nevét?

Meglehet, hogy szép olvasónőim közül többen
meseszerűnek fogják találni, hogy egy hölgy a XVIII.
században, korának legnagyobb királyát, ki egyszer-
smind — a történet szerint — feltűnőleg szép férfi is
volt, azért mert megcsokolá — arcul üt. — Megvallom,
részemről is igen furesának találom az egész dolgot,
de nem tehetek róla, a tény történelmileg igaz, sőt
még egy másik esettel is szolgállok, a melyben ugyan
nem az arculcsapás viszi a fűszerepet, de amely mint
feltűnő ritkaság szintén csodálatra fogja költeni szép
olvasónőimat és talán önkénytelenül egy sóhajt röpi-
tenek azon szép kor felé, melyben a csókok ágiója
oly borzasztó magas fokon állott. — A marseillei vicomte
Fulio a XI-ik század elején, menyasszonyának Odi-
lienek első csókjáért minden jószágát, melyet csak
Six fours, Euges Solieres és Olieresben birt, örök
tulajdoni joggal átadta.

Hihetetlen, de igaz! Bizony, bizony szép idők
lehettek azok, a hol egy csóknak ily óriási értéke volt.

(Vége következik.)

és hűségének hatóságilag is kifejezést adni kíván, fő-
ispán ur felhívásához képest egy üdvözlő felirat inté-
zését s ennek átnyújtására a Felség melletti m. kir.
minisztert megkérni — határozta. A felirat tervezet a
megyei főjegyző ur által előre elkészítetvén, felolvas-
tatott s minden módosítás nélkül elfogadtatott. Ezen
felirat szövege egész terjedelmében következő:

Felséges császár és apostoli király!
Legkegyelmesebb urunk! A felséges trón s a
koronás király szentséges személye iránt viseltető őszinte
ragaszkodás s őscink szent hagyományaként szepül-
lenül megőrzött törhetlen hűség, minden öröm s ked-
vezésnek osztályosaivá tesz minket, melyben az örökös
Gondviselés legkegyelmesebb uralkodónkat s legma-
gasb házát részesíti. — Császári és apost. királyi Fel-
ségednek — hű népei boldogítására irányzott, s oly sok
viszontagság után is azoknak szeretete és ragaszkodása
által megszilárdult — diesteljes uralkodása, a mai nap-
pal negyedszázados évfordulóját érvén el, Felségednek
örömtől túlradózó népei a királyi trón iránti rend-
ületen bizalommal eltelve vetekednek egymással, kebl-
leik legbensőbb melegéből fakadó hódoló üdvözlőket
csász. és királyi Felségednek mély alázattal bemutatni,
és a népek s királyok sorsát vezérlő Gondviselés eme
kedvező kegyelméért, hálával telt szívüknek kegye-
letes érzelmeit csász. és királyi Felséged előtt kitárni. —
Engedje meg tehát legkegyelmesebben csász. és kir.
Felséged, hogy mi is, Fejérmegye közönsége, mint
az együtt érző hű magyar nemzetnek egy része, eme
szerencsés esemény boldogító hatása alatt ezennel hódol-
lattejes kifejezést adhasunk ama legőszintebb öröm,
tántorithatlan hűség és ingathatlan ragaszkodásnak,
mely ez alkalmossal kebleinket csordultig eltölti. — A
több százados szövetségnek szentsége, mely csász. és
kir. Felséged dicső emlékü elődei hazánk sorsával
egybekötötte; a jó és balszerencse változó eseményei-
nek híven megőrzött emlékei, melyek Felséged hatal-
mas uralkodóháza és hazánk felett negyedszázadon át
— elvonultak; végre azon erős meggyőződés, hogy
szeretett hazánk jóléte, felvirágzása és ezredéves alkot-
mánya épségének biztosítása Felséged szentséges szem-
élyének és legmagasb uralkodó házának jólétével
elváhatlanul egybekötve van; élénken ösztönöznek
arra, hogy most, midőn a népek milliói velünk hasonló
érzelmeiktől áthatva fordulnak a legmagasb trón felé,
mi is a királyi szék fényes magaslatához közeledve,
részei legyünk az egész haza s a társnemzetek keblé-
ben mai napon felhangzó azon általános üdvözlésnek,
miserint a Mindenható leggazdagabb áldásait
árasza a népeivel együtt érző igazságos Fejedelmnek
gondtelt dicső élete minden ösvényeire és felséges ur-
alkodó házára, hogy hű népei boldogítását célzó leg-
magasb törekvéseitől az óhajtott eredmény soha el ne
maradjon! engedje az ég, hogy Felségednek boldogító
országglása az emberi életkor legkésőbb szakáig hábo-
ritlan uralkodói örömtől köztül kiterjedve, meghozza
— a legmagasb trón szeretettel körülálló áldozatkész
népeknek, s ezek közt kedves hazánknak — a bécs
fejlődés útján megszerezni óhajtott szellemi és anyagi
jólét azon mérvét és állandóságát, melylyel elérve le-
end, hogy — a fejedelmi trón magaslatáról hangoztatott
magasztos szavak szerint: „a boldog népek, boldog
Fejedelme legyen!” — Hódoló mély alázattal eszedve,
miként megyénk hű közönségét atyáskodó királyi ke-
gyelmében továbbra is kegyesen megtartani méltóztat-
sék. — Kelt Székesfejérvárott, 1873. évi december hó
1-jén tartott bizottsági közgyűlésünkben. — Császári és
apostoli királyi Felségednek legalázatosabb hű alát-
valói: Fejérmegye közönsége.

Ezután az igazoló választmány jelenti, hogy a leg-
több fizetők névsorát kiigazította s azt jóváhagyás vé-
gett beterjeszti, mely is jóváhagyott. — Báró Miske
Imre alispán jelenti, hogy a megyei választott bizott-
sági tagok közt, négy hely ürült meg, ezek választás
útján leendő betöltésére decz. hó 18-ik napjának reg-
geli 8 órája tüzetett ki. A választás vezérlőre a pátkai
választó kerületre nézve Kégl György; a bodajki vá-
lasztó kerületre nézve Verner György; a sárbogárdi
vál. kerületre nézve Petrács Pál; az izska-szt.-györgyi
vál. kerületre nézve Marosvasky Kamil urak küldettek
ki. — Alispán ur előterjesztésére a Tétényről Palotáiig
megyénken átvonuló államutnak a közlekedési minisz-
terium által megyeivé leendő átalakítása iránti szán-
dék ellen, miután megyénk saját útjait is alig képes
a rendelkezésre álló közmunka erővel feltartani — fel-
irat, valamint az ezen utvonalba eső s annak jó kar-
ban léte iránt érdekelt szomszédos megyékhez, átirat
intéztetni határozottat.

Végre alispán ur jelenti, hogy a marhavész hazánk
határai közt, még pedig Pápa mezővárosban kiütvén,
nem késett a marha behajtásnak Veszprémmegye felé
betiltása és a szükséges övrendszabályok életbelépte-
tése által a szükséges intézkedéseket megtenni. — Több
tárgy nem levén a gyűlés feloszlatott.

H i r d e t m é n y.

Fejérmegye lakóihoz, birtokosaihoz és gazda kö-
zönségéhez. Hivatalos uton nyert értesítés szerint a ke-
leti marhavész nemcsak hazánkkal közvetlen szomszéd-
os valamennyi tartományokban kisebb nagyobb mé-
rtékben uralg, hanem imént szomszéd Veszprémmegye
Pápa községében is kiütött.

Mily veszély fenyegeti megyénk birtokosait és
annak gazda közönségét, és mily kiszámíthatlan vesz-

teségekkel járó csapás érne anyagi érdekeiben a jelen
évben amugyis érzékenyen sujtott megyénket, ha e
járványnak megyénkbeni behurczoltatását megakadá-
lyozni nem sikerülne, azt felesleges itt bővebben fel-
említeni.

Ily körülmények közt elkerülhetlenül szükséges,
hogy nemcsak a már elrendelt határszéli intézkedések
kellő pontossággal és teljes szigorral foganatosításának,
hanem a megye belsejében is állandó óvintézkedéseken
kívül, rögtön mindazon előintézkedések életbe léptet-
tessenek, melyek a járvány e megyébeni áttörésének
lehetőleg megakadályozását czélul kitűzve, egyszer-
smind a netán mégis becsempészett járvány jelentke-
zésekor annak gyors kiirtását lehetővé teendik.

Midőn tehát egyuttal e tekintetben a községi elő-
járóshoz az illető rendeleteket és utasítást, a marha-
járvány alkalmával követendő eljárás és teendő intéz-
kedések körül fenálló szabályrendeletek alapján köz-
rebocsátánám, azon nézettől áthatva, hogy ezen a
veszély elhárítására s esetleg elfojtására czélzó intéz-
kedéseknek kívánt sikere csak úgy lehet, ha a kitűzött
feladat biztos elérhetése érdekében e rendőri óvintéz-
kedésekkel az egyes birtokosok és az egész gazda
közönség által gyakorlandó önvédelem karöltve járand,
fészölöttöm a megye minden lakóit, névszerint pedig
a megye birtokosait és gazdáit, hogy a vész elhárítása
s esetleg elfojtása körül kibocsájtott vagy ezentul ki-
bocsájtandó rendeleteknek mindenkor, ott is, hol azok
netalán saját közvetlen érdekükkel némij ellentétben
kerülnek, pontosan megfelelni, a megyei hatóságok
és községi előjáróságok intézkedéseireh magukat szí-
goruan szabni, s azokat eljárásukban istápolni hazafui
kötelességüknek ismerjék. — Különösen pedig, miután
a netán beburczolható vérsnek azonnali felfedezése
első s főfeltétel arra nézve, hogy tova terjedése meg-
gátoltassék s a veszély még csirájában elfojtathassék,
figyelmeztetem az összes lakosságot, főképp pedig a
marhatulajdonosokat, marhakereskedőket és pászto-
rokat, hogy minden egyes szarvasmarhákát látszólag
bármily csekély megbetegülését is azonnali községi
előjáróshoz bejelentésük, ellenkező esetben 5 frttól
— 25 frtig terjedő büntetés terhe alá esvén továbbá;
— idegen marhát istállójukban — hol saját marhájuk
áll be ne fogadjanak, és idegen helyről vett marhát
a többtől 10 napon át elkülönítve tartassák, valamint
egyáltalában marhának rendes utlevél és egészségi bi-
zonylat nélkül vásárrai hajtása, vagy annak a nélküli
vétele büntetés terhe alatt tilalmaztatik.

Elvárom a megye minden lakóitól, annak birto-
kosaitól és gazda közönségétől, hogy áthatva a veszély
nagy mérvétől, mely e megét és hazánkat közgazdász-
sági tekintetben fenyegeti hazafui kötelesség érzetből
a magas kormány és a megyei hatóság e veszély el-
hárítására czélzó intézkedéseinek nem csak pontosan
és szigoruan megfelelend, hanem a megyei közegeket
és községi előjáróságokat a czélra vonatkozó eljárá-
sukban mindenkor saját közreműködésükkel is istá-
polni hivatásuknak érzendik.

Székesfejérvárott, 1873. november hó 26-kán.

B. Miske Imre m. k., Fejérmegye alispánja.

Egyletek és intézetek.

— *Meghívás.* A fejérmegyei gazd. egylet igazgató
választmányja 1873. évi december hó 8-án a megye-
ház kistermében d. e. 10 órakor ülést tart, melyre a
választmány t. cz. tagjai tisztelettel meghivatnak.

Székesfejérvárott 1873. decz. 2 án.

Fekete János, egyleti titkár.

— A „Vörösmarty-kör“ a nagy költő Vörösmarty
születésnapjának évfordulóját december hó 1-jén ün-
nepelte meg. Nevezett nap délután 5 órakor vette
kezdését a felolvasási estély, melyben Pallér Kelemen
tanár „Az állati melegségről“ értekezett. Értekezése
nem egyedül phisikai adatokból állt, hanem okszerű
következtetésekkel tette vonzóvá s kellemessé előadá-
sát. — Epstein Gyula „Az utolsó alamizsna“ című köl-
teményt Petőfőtől szavaltta, szavallata eléggé sikerült. —
Dr. Neumann Armin ügyvéd a „Fényűzésről“ értekez-
zett. A különben érdekes tárgyat szépen sikerült érte-
kezése által valóban vonzóvá tette az értekező, mit
még az is fokozott, hogy sok helyt történelmi példák-
kal illusztrálta előadását.

Levelezés.

Székesfejérvár, december hó 1873.

A „Székesfejérvár“ 47-dik számában közölt — a
vezetése alatti m. kir. adóhivatal ellen emelt panasz
illetéleg — egyrészt azért, mert a felhozott eset nem
egyedül magában áll, és épen azért e baj gyökeres
orvoslása folyamatba tétetett, de mert ezen esetek ke-
letkezési ideje és oka a tekintetes szerkesztő ur és az
érdeklettek előtt nem ismeretes; másrészt pedig hason
panaszok éle ép az imént említett ok miatt látszólag,
mint jelenlegi hivatalvezetőt engem sujt, szükségesnek
látom ezen sajnós esetek keletkezéséről s orvoslása
iránt tett intézkedésemről tekintetes szerkesztő urat s
általa az érdekelt feleket lehető rövidséggel értesíteni.

A panaszolt hivatalos eljárás egyedül a számfej-
tőkönnyvilég hátralékban maradt illeték hátralék lefize-
tése iránti felszólításra terjedt ki, s nem pedig bizto-